

KANTONRECHTER Handhaver ontslagen wegens wangedrag stagiaires

MAASTRICHT
DOOR JOOS PHILIPPENS

Een handhaver van de gemeente Maastricht is op staande voet ontslagen. Hij gaf alcohol aan twee minderjarige stagiaires en probeerde een van hen te zoenen. De kantonrechter heeft het ontslag van de boa bevestigd en wijst op diens voorbeeldfunctie.

De 51-jarige buitengewoon opsporingsambtenaar (boa) werkt al 23 jaar bij de gemeente Maastricht. Hij heeft op 21 februari 2020 aan twee minderjarige stagiaires glazen witte wijn gegeven. Dat gebeurde tijdens een carnavalsviering voor het personeel van de gemeente.

Uit een onderzoek van het Intern Meldpunt Integriteit van de gemeente bleek nog meer. Later die avond trok het gezelschap naar twee cafés, waar hij de stagiaires bacardi-cola gaf in plaats van cola, zonder dat zij dit wisten. Een collega had de man toen al verteld dat de twee leerlingen minderjarig waren. De boa speelde met het toegangspasje van een van de stagiaires, dat hij herhaaldelijk tussen haar benen en tegen haar kruis schoot. Ook aalde hij volgens het onderzoek over haar heen en pakte haar bij haar heupen en raakte haar billen aan.

Zoenen

Op weg naar de trein pakte hij haar twee keer ongevraagd vast en probeerde haar te zoenen. Daarna zou hij geprobeerd hebben via social media contact te leggen, iets waarover hij loog tegenover de gemeente. De man erkent dat hij het pasje herhaalde malen heeft laten terugschieten. Hij geeft ook toe dat hij haar been en kuit heeft aangeraakt, maar ontkent de poging tot zoenen. De rechter gelooft de stagiaire, ook omdat de man met tegenstrijdige verklaringen kwam. Tijdens het onderzoek verklaarde de man „niet meer goed te weten” of hij de stagiaires alcohol had gegeven. „Ik begrijp deze hele kwestie niet. Je mag ook niet door rood oversteken. Is er wat gebeurd dan?”

Alcohol

De rechter tilt er zwaar aan dat de boa het geven van alcohol aan minderjarigen tracht te bagatelliseren. „Dit is opmerkelijk aangezien het (ook) tot de taak van een boa hoort om handhavend op te treden als in een café alcoholhoudende drank wordt verstrekt aan minderjarigen.” Omdat sprake is van ernstig verwijtbaar gedrag, keurt de rechter het ontslag goed. De gemeente hoeft de boa niets meer te betalen, hij is bovendien veroordeeld tot de proceskosten, zijnde 844 euro. De boa gaat in hoger beroep. Jurist Patrice Hoogeveen die hem bijstond: „Wat hem steekt, is dat de gemeente meer waarde hecht aan beweringen van twee adolescenten dan aan die van een werknemer die al bijna 25 jaar in dienst is.”

Overal in Limburg worden nieuwe zonneparken gepland. Soms tot ongenoegen van burgers. Als ze mee investeren kunnen burgers een vinger in de pap houden en voorkomen dat buitenlandse beleggers de volle winst opstrijken.

Gevecht om tientallen Limburgse zonneparken

Vanwege de lage rente op spaarrekeningen zijn Nederlandse zonneparken interessante beleggingsobjecten voor buitenlandse investeerders. „Die beleggers verdienen veel geld dat eigenlijk voor de regio bedoeld is”, waarschuwt Jan Rotmans, klimaathoogleraar aan de Erasmus Universiteit.

Het AD schreef laatst dat driekwart van de grootste zonneparken een buitenlandse eigenaar heeft, waardoor 900 miljoen euro subsidie over de grens verdwijnt. Het leidde tot verontwaardigde Kamervragen. Rotmans vindt dat de politiek snel met regelgeving moet komen om te zorgen dat zonneparken deels in handen komen van regionale bedrijven en van burgers die samenwerken in coöperaties.

Vrijwel iedereen is het erover eens dat zonnepanelen bij voorkeur op daken gemonteerd moeten worden, maar er zijn niet genoeg geschikte daken om de doelen van de energietransitie te halen. Er zullen dus ook zonneparken op andere geschikte plekken moeten komen. De provincie wil geen zonneparken in de kwetsbare natuur of op goede landbouwgrond. Toch hebben veel Limburgse boeren al bezoek gehad van projectontwikkelaars die riant bedragen bieden voor een stuk grond waarop een zonnepark zou

ACHTERGROND ZONNEPARKEN

kunnen komen. Er worden pachtprizen genoemd van 8.000 euro per hectare.

Provincie

Har Geenen, voorzitter van Rescoop Limburg – dat zijn de samenwerkende energiecoöperaties – bevestigt dat bij projectontwikkelaars in deze provincie op de achtergrond vaak buitenlandse partijen zijn betrokken.

De burgers in de omgeving hebben meestal het nakijken. „Als een gemeente niet heel duidelijk als beleid heeft geformuleerd dat zijn burgers mede-eigenaar moeten worden, en dat een flink deel van de winst binnen de gemeentegrens blijft, gaat het mis. Dan ben je als gemeente feitelijk uitgespeeld en kun je niet anders dan een vergunning verstrekken aan jan en alleman die daarom

vraagt.”

Dennis Fokkinga van adviesbureau Driven by Values is groot voorstander van burgerparticipatie. Hij vindt dat coöperaties hun eisen en wensen moeten afstemmen op de bijdrage die ze kunnen leveren aan de ontwikkeling van zonneparken. „Want een zonnepark ontwikkelen kent risico's en kost heel veel geld. Als de risico's volledig bij de ontwikkelaar liggen en er te hoge participatie-eisen worden gesteld, haken veel ontwikkelaars af. Daarom adviseer ik coöperaties om niet met de vuist op tafel te slaan maar aansluiting te zoeken. Probeer een evenwichtige verdeling van de kosten en baten te krijgen. De gemeente kan als regisseur een belangrijke rol spelen door het opstellen van beleidskaders en door zelf een positie in te nemen in de ontwikkeling van zonneparken.”

Suggestief

Projectontwikkelaar Arno Albers werkt voor LC Energy, een bedrijf dat onder meer in Maria Hoop (Echt-Susteren) en in Castenray (Venray) zonneparken wil aanleggen en exploiteren. Het benodigde ontwikkelgeld komt van de Britse investeringsmaatschappij Low Carbon, de rest van de leningen bij een bank. Albers vindt dat investeerders op oneigenlijke argumenten worden aangevallen. „In elke branche heb je rotte appels, maar

DOOR PETER BRUIJNS

